

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 21 Μαρτίου 1955

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 71

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

N. 3163. Περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.	1
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ	
Περὶ ὁρισμοῦ μεταβατικῆς ἔδρας Εἰρηνοδικοῦ.	2
Περὶ ἰδρύσεως καὶ προαγωγῆς δημοτικῶν σχολείων εἰς τὸν Νομὸν Εὐβοίας.	3
Περὶ προαγωγῆς δημοτικῶν σχολείων Νομοῦ Εὐβοίας.	4
Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29.12.53 Β. Δ. ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἔδρυσιν Μνημείου τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου.	5
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐν Κουτσουχέρῳ—Λαρίσης διὰ Στρατιωτικὰς ἀνάγκας.	6
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ἐν Καρτερῳ—Ἡρακλείου Κρήτης διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν.	7
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου πρὸς ἀνεγερσιν ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν ἐν Ἀγία Γαλήνῃ Κρήτης.	8
Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τῆς	

ὑπ' ἀριθ. 9216)1.4.43 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν νέων γραμμῶν ἐν τῷ Σιδηροδρομικῷ Σταθμῷ Κολινδρού τῶν Σ.Ε.Κ.	9
Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 9214)1.4.43 (ΦΕΚ 76)29.5.43, τ. Β') ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπαλλοτριώσεως πρὸς κατασκευὴν νέων γραμμῶν ἐν τῷ Σιδηροδρομικῷ Σταθμῷ Λεπτοκαρυᾶς τῶν Σ.Ε.Κ.	10
Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 205622)224)24.2.48 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἀπαλλοτριώσεως δι' ἀνοικοδόμησιν εἰς Μαγαρικάριον Κρήτης.	11
Περὶ ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 239127)1883)29.11.1948 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἀπαλλοτριώσεως δι' ἀνοικοδόμησιν εἰς Τρίκαλα.	12

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

189. Περὶ ἐγκρίσεως ἀγροῦς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀκινήτου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Χανίοις πρὸς στέγασιν Δημ. Ὑπηρεσιῶν.	13
467. Περὶ ἀνάστωλης ἐφαρμογῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 291)8.2.1955 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.	14

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3163.

Περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των δικαιούνται συντάξεως ἐξ αὐτοῦ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως πασῶν τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς δημοσίους πολιτικούς ὑπάλληλους, πλὴν καθ' ὅσον ἄλλως ὀρίζεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Συντάξιμος ὑπηρεσία.

1. Ὑπηρεσία παρέχουσα δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἡ παρασχεθεῖσα εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καὶ εἰς συγχωνευθέντας εἰς τοῦτο

ὄργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ τακτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπῆρέτου, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀναγνωρισθείσης ὡς τοιαύτης κατὰ τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰσχύουσας διατάξεως.

Ὡς ὑπηρεσία παρασχεθεῖσα εἰς συγχωνευθέντας εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ὄργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, λογίζεται καὶ ἡ παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπῆρέτου τοῦ συγχωνευθέντος ὄργανισμοῦ προϋπηρεσία εἰς ἑτέρους ὄργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Προκειμένου περὶ ἐλεγκτῶν ἰατρῶν καὶ Ὑγειονομικῶν Διευθυντῶν τοῦ Ι.Κ.Α. πραγματικὴ ὑπηρεσία παρέχουσα δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὀρίζεται καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ὡς ἰατρῶν θεραπευτῶν τοῦ Ἰδρύματος.

2. Αἰτήσῃ τοῦ ὑπαλλήλου λογίζεται συντάξιμος, προμετρομένη εἰς τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπηρεσίας:

α) ἡ ὑπ' οἰκονομικῆς νομικῆς σχέσιν προγενεστέρα ὑπηρεσία παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἢ παρὰ συγχωνευθέντι εἰς τοῦτο ὄργανισμῷ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

β) Ἡ παρὰ τῷ Δημοσίῳ ὑπηρεσία ὡς μονίμων, ἐκτάκτων, ἀναπληρωτῶν, προσωρινῶν, δοκίμων ἢ ἐξ εἰδικῶν κοινουλιῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ μισθοδοτουμένων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀεροπορίας ἢ παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων ἢ τῇ Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ ἢ τῷ Λιμενικῷ Σώ-

ματι, υπολογιζομένη κατά τὰς περὶ πολιτικῶν συντάξεων διατάξεις.

γ) Ἡ εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ὑπηρεσίᾳ ὡς τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

δ) Ἡ ὑπηρεσία ὡς ἀδελφῶν νοσοκόμων ἢ προϊσταμένων ἀδελφῶν ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις «Εὐαγγελισμός» καὶ «Ἐρυθρὸς Σταυρὸς» ἢ διανυθεῖσα μετὰ τὴν ἀπόκτησιν διπλώματος Σχολῆς Ἀδελφῶν τριτοῦς φοιτήσεως, λειτουργούσης παρὰ τοῖς θεραπευτηρίοις τούτοις.

ε) Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἰατρῶν ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις «Εὐαγγελισμός» καὶ «Ἐρυθρὸς Σταυρὸς» ἢ ἐν τοῖς κρατικοῖς νοσοκομείοις ἢ νοσηλευτικοῖς ἰδρύμασι, ἢ διανυθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν διευθυντῶν τῶν θεραπευτηρίων τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἰατρῶν.

στ) Διὰ τοὺς ὑφ' οἰαδήποτε νομικὴν σχέσιν ἀναλαμβάνοντες ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ΙΚΑ. μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1941, ὁ πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ὑπηρεσίας χρόνος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ, ὀδοντιατρικοῦ, φαρμακευτικοῦ, χημικοῦ καὶ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, λογιζόμενος ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν Ἑλλάδι, ὡς ὑπαλλήλου παρὰ Τραπεζῆν ἢ Ἀνωνύμω Ἐταιρίᾳ.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν προϋπηρεσιῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται ν' ἀσκήσῃ ὁ ὑπάλληλος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πενταετοῦς εἰς τὸ ΙΚΑ. πραγματικῆς ὑπηρεσίας τακτικῶν ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ὑπὸ τοιαύτην ἰδιότητα διανυθείσης εἰς ὀργανισμὸς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἐξ ὧν μετετάχθη εἰς τὸ ΙΚΑ., ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων θανάτου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ συνεπείᾳ καταργήσεως ἢ ἀναστολῆς τῶν διατάξεων περὶ μονιμότητας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ὁ ἀναγνωριζόμενος ὡς συντάξιμος χρόνος ὑπηρεσίας διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἐν τῷ ΙΚΑ. διανυθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ὑφ' οἰαδήποτε νομικὴν σχέσιν χρόνου ὑπηρεσίας οὔτε νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα (10) ἔτη προκειμένου περὶ τῶν ἐν παραγρ. 2 ἐδάφ. δ', ε' καὶ στ' προϋπηρεσιῶν.

5. Ἐὰν ὁ χρόνος οἰαδήποτε προϋπηρεσίας ἐχρησίμευσεν ἢ χρησιμεύει πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως εἰς τὸν ὑπάλληλον ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ (πλὴν ἐπικουρικοῦ τοιοῦτου ἢ αὐτασφαλίσεως) δύναται μὲν τῇ αἰτίᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ κατὰ τὸν παρόντα νόμον σύνταξις ἐκ τοῦ ΙΚΑ. νὰ κανονίζεται συνυπολογιζομένης καὶ τῆς προϋπηρεσίας ταύτης, καταβάλλεται ὁμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος μόνον καθ' ὃ ποσὸν ὑπερβαίνει αὕτη τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ ἀπονεμηθεῖσαν σύνταξιν.

Ἄρθρον 3.

Ἀναγνωρίσις συνταξίμου ὑπηρεσίας.

1. Ἡ ἀναγνώρισις α) τῆς περὶ ἧς ἢ παρὰ γρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ὑπηρεσίας, δι' ὅσον χρόνον δὲν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ κλάδου συντάξεως εἰς τὸ ΙΚΑ ἢ εἰς ἑτέρους ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ β) τῶν προϋπηρεσιῶν τῆς παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου γίνεται διὰ καταβολῆς εἰς τὸ ΙΚΑ. προσθέτου εἰσφορᾶς ἐκ 5% ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν ἀναγνωρισθῆσάμενον χρόνον συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη μειοῦται εἰς 3,25 ο)ο προκειμένου περὶ προϋπηρεσιῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παραγρ. 2, δι' ἃς κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ κλάδου συντάξεως εἰς τὸ ΙΚΑ. ἢ μειοῦται κατὰ τὸ ποσοστὸν τῶν γενομένων κρατήσεων ἐφ' ὅσον οἱ ὑφ' οὗς ἀπῆλθον Ὄργανισμοὶ ἐκκοινωνοῦνται εἰς τὸ ΙΚΑ ἀποφάσιν τῶν περὶ μεταφορᾶς τοῦ ατομικοῦ τῶν λογαριασμοῦ. Εἰς περιπτώσιν συνταξιοδοτήσεως πρὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐξισφλίσεως τῆς προσθέτου εἰσφορᾶς, παρακρατεῖται μηνιαίως ἐκ τῆς ἀπονεμηθεῖσας συντάξεως ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν καταβληθεῖσαν εἰσφορὰν κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀναγνωρι-

σθέντος χρόνου. Δι' ὅσους τῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἐξήλθον τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἀνωτέρω κρατήσεις ἢ ἀποδοχῶν, ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν, ἐφ' ὧν θέλει υπολογίζεται ἡ σύνταξις.

2. Πρὸς ἀναγνώρισιν προϋπηρεσίας ὡς συνταξίμου δέον ὁ ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετὴς ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἔλκοντες τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα, νὰ υποβάλουν εἰς τὸ Ἰδρυμα αἴτησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ, προκειμένου περὶ τῶν ἀποκτώντων τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸ μέλλον, ἀπὸ τῆς κτήσεως τούτου, καὶ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Συμβουλίου Ἀπονομῆς Συντάξεων ν' ἀρχίσουν καταβάλλοντες τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος εἰσφορὰν.

Ἄρθρον 4.

Υπολογισμὸς καὶ ἀπόδειξις συνταξίμου ὑπηρεσίας.

1. Πᾶσα ὑπηρεσία υπολογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς προσλήψεως ἐγγράφου μέχρι τῆς τοιαύτης τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἢ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ.

2. Ἡ ἀσκῆσις τοῦ ἱατρικοῦ, ὀδοντιατρικοῦ, δικηγορικοῦ, φαρμακευτικοῦ καὶ χημικοῦ ἐπαγγέλματος υπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας κτήσεως τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ οἰκείου ἐπαγγέλματος, ἐφ' ὅσον ἀπρητεῖτο ταύτην, ἄλλως ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου.

3. Ἡ ὑπηρεσία παρ' Ἀσφαλιστικοῖς Ὄργανισμοῖς, παρὰ Νομικοῖς Προσώποις Δημοσίου Δικαίου, παρὰ Τραπεζαῖαις καὶ παρὰ τοῖς Θεραπευτηρίοις «Εὐαγγελισμός» καὶ «Ἐρυθρὸς Σταυρὸς» ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπισήμων πιστοποιητικῶν τῶν Ὄργανισμῶν τούτων.

4. Ὡς ὑπηρεσία παρ' Ἀνωνύμω Ἐταιρίᾳ θεωρεῖται ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀναγνωρισθεῖσα τοιαύτη παρὰ τοῦ ΙΚΑ. ἢ ἡ ἀποδεικνυομένη διὰ πιστοποιητικῶν δημοσίας ἀρχῆς ἢ ἡ διαπιστουμένη ἐξ ὑφισταμένων μετὰ βεβαίας χρονολογίας ἐμπορικῶν βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ διὰ πιστοποιητικῶν κατατεθέντων εἰς τὸ ΙΚΑ. μέχρι τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1952.

Ἄρθρον 5.

Συμβούλιον Ἀπονομῆς Συντάξεων — Ἐνδίκαια μέσα.

1. Ἡ ἀπονομὴ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεων καὶ λοιπῶν παροχῶν, ἢ ἀναγνώρισις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 προϋπηρεσιῶν, ἢ κρίσις περὶ τῆς ἀπορίας, ὡς αἰταιτεῖται τοιαύτη διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος, ὡς καὶ πᾶσα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἀναγκαῖα διοικητικὴ ἐνέργεια ἀποφασίζεται ὑπὸ Συμβουλίου Ἀπονομῆς Συντάξεων, λειτουργοῦντος παρὰ τῇ Διοικήσει τοῦ Ἰδρύματος, πρὸς τὴν υποβάλλεται πᾶσα σχετικὴ αἴτησις.

2. Τὸ Συμβούλιον Ἀπονομῆς Συντάξεων ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς Συμβούλου ἢ Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς Προέδρου, ὑποδεικνυομένου μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Σώματος, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, καὶ ἐκ δύο ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος, ἐδικῶν περὶ τὴν ασφαλιστικὴν νομοθεσίαν, ὑποδεικνυομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος. Τὰ τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀπονομῆς Συντάξεων διορίζονται ἐπὶ τριετῆ θητεία δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

3. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκῆσις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ΙΚΑ., ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

α) Λόγῳ πλάνης περὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἢ ἑνεκα λογιστικοῦ λάθους.

β) Ἄν προσαχθοῦν νέα κρίσιμα ἔγγραφα.

γ) Ἐάν ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἐστηρίχθη ἐπὶ καταθέσεων μαρτύρων καταδικασθέντων ἐπὶ ψευδορκία.

δ) Ἐάν ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἐστηρίχθη ἐπὶ ἐγγράφων κηρυχθέντων πλαστῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις ἐπιτρέπεται καὶ πέραν τῆς ὡς ἄνω ἐστῆσις προθεσμίας ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ ἧς ὁ αἰτῶν ἔλαβε γνώσιν τῆς κηρύξεως ὡς πλαστῶν τῶν ἐγγράφων ἢ τῆς καταδικῆς τῶν μαρτύρων ἐπὶ ψευδορκία.

Ἀρθρὸν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως εἶναι τὸ Συμβούλιον Ἀπονομῆς Συντάξεων.

4. Κατὰ τῶν περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεων ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἀπονομῆς Συντάξεων ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ι.Κ.Α., προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀσκουμένη ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως καὶ εφαρμοζομένων περὶ ταύτης τῶν διατάξεων τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἑγχειρονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ διαπιστώσεως ἀνικανότητος.

1. Ἡ διαπιστώσις νόσου ἢ ἀνικανότητος καὶ γενικῶς πάσης σωματικῆς ἢ ψυχικῆς παθήσεως, ἐξ ὧν γεννᾶται δικαίωμα συντάξεως ἢ βοηθήματος ἢ ἐπιδόματος ἢ οἰαδήποτε ἄλλης παροχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, γίνεται ὑπὸ πρωτοβαθμίου τριμελοῦς Ἑγχειρονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἱατρῶν ἐλεγκτῶν τοῦ Ἰδρύματος, συνιστωμένης κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις.

2. Ὁ αἰτῶν τὴν σύνταξιν καὶ τὸ Ἴδρυμα, δικαιούνται νὰ προσβάλουν τὴν γνωμάτευσιν τῆς πρωτοβαθμίου Ἑγχειρονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ἑγχειρονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Αἱ γνωματεύσεις τῶν Ἑγχειρονομικῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ Συμβούλιον Ἀπονομῆς συντάξεων, ἐὰν εἶναι ὁμόφωνοι.

Ἄρθρον 7.

Διαδικασία ἐπὶ αἰτήσεως συντάξεως ἀνικανότητος.

1. Ἐπὶ δικαίωματος συντάξεως παθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ αἰτίας πρὸς ἀσκησιν τοῦ δικαίωματος τούτου εἶναι, προκειμένου περὶ παθήματος ἐκ βιαίου συμβάντος, ἀπαράδεκτος ἂν δὲν προηγήθῃ δῆλωσις τοῦ ἀτυχήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Ἀρμοδιότητος τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ αἴτησις διαβιβάζεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπαρχατοῦ τοῦ Ἰδρύματος τοῦ τόπου ἐνθα ὁ ὑπάλληλος ἔπαθεν, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἐδαφίοις ὀριζόμενα.

Ὁ εἰς δὲν διεβιβάθη ἢ αἰτήσις ἐνεργεῖ ἐνόρκους ἀνακρίσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Ὑπαλληλικῆς Προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος πρὸς ἐξακρίθωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὑπάλληλου, τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐξεδηλώθησαν τὸ πρῶτον καὶ συνέπειαι αὐτοῦ.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν ἐξετάζει τὸν κατὰ τὸ πάθημα ἄμεσον προϊστάμενον τοῦ παθόντος ὑπάλληλου, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, συναδέλφους τοῦ παθόντος, τὸν θεράποντα ἱατρὸν καὶ πάντα ἄλλον δυνάμενον νὰ γνωρίζῃ περὶ τοῦ παθήματος τούτου, ζητεῖ δὲ πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς μόρφωσιν γνώμης πληροφορίαν.

Τὴν ἀνάκρισιν μαρτύρων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἑδρῆς τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀνάκρισιν ὑπάλληλου, δύναται, κατ' αἴτησιν τούτου, νὰ ἐνεργήσῃ ὑπάλληλος τοῦ Ἰδρύματος τοῦ τόπου ἐνθα οἱ μάρτυρες οὗτοι διαμένουν.

Ἐν τῇ περιπτώσει παθήματος ἐκ βιαιῶν συμβάντων, τὸ πόρισμα τῆς ἐνεργηθείσης συνεψία τῆς δηλώσεως περὶ τοῦ ἀτυχήματος ἐξεύνης, ὡς καὶ ἡ τυχὸν ἀναγνώρισις τοῦ ἀτυχήματος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ ὀργάνου συνεκτιμῶνται μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων τῆς ἀνακρίσεως.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν, μετὰ τὴν περάτωσιν αὐτῆς, ὑποβάλλει τὸν συνημματοῦντα φακέλλον μετ' ἡτιολογημένου πορίσματος τοῦ περὶ τοῦ ἂν ὁ ὑπάλληλος ἔπαθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ μὴ, εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος, ἧτις παραπέμπει τὸν φακέλλον εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρὰρ. 1 Πρωτοβαθμίου Ἑγχειρονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἑγχειρονομικὴ Ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα γνώσιν τῶν ἀνακρίσεων καὶ μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, γνωματεύει διὰ πλήρους καὶ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένης γνωματευστέως τῆς, περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος, ἐὰν τοῦτο προηλθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπάλληλου ἢ μὴ, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ παθήματος καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητος.

Ἐὰν καταστή ἀδύνατος ἢ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγω ἐπιβλήσεως θανάτου ἢ λόγω τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ ἢ ἐξ ἄλλων λόγων, ἡ Ἑγχειρονομικὴ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων.

Τὸ ἀδύνατον τῆς ἐνώπιον τῆς Ἑγχειρονομικῆς Ἐπιτροπῆς προσελεύσεως τοῦ παθόντος, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ λόγων υγείας, κρίνεται ὑπὸ ταύτης, ἐὰν δὲ περὶ ἄλλης φύσεως αἰτίων, πιστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀνάκρισιν.

Ἡ Ἑγχειρονομικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἔκδοσιν τῆς γνωματευστέως τῆς δύναται νὰ ζητήσῃ εἴτε συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἢ τὴν ἐνορκον βεβαίωσιν τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν παρακλινικῶν ἐξετάσεων, εἴτε πληροφορίας παρ' οἰαδήποτε Δημοσίας ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς τῆς.

Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἶναι ἄκυρος, ἐκτὸς ἂν ἐνηργήθῃ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀπονομῆς Συντάξεων ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Ἡ δαπάνη προσελεύσεως τῶν ἐκτὸς τῆς ἑδρῆς τῆς Ἑγχειρονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπάλληλων πρὸς Ἀθήνας πρὸς ἐξέτασιν βαρύνει τὸ Ἴδρυμα, καταλογίζεται ὅμως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀπονομῆς Συντάξεων εἰς βάρος τοῦ αἰτούντος, ἂν ἡ αἴτησις ἀπονομῆς συντάξεως κριθῇ ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος.

3. Ἡ γνωμάτευσις τῆς Ἑγχειρονομικῆς Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ σχετικοῦ φακέλλου εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀπονομῆς Συντάξεων, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων ἐκδίδει τὴν σχετικὴν ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 8.

Καταβολὴ ἀποδοχῶν ἐνεργείας.

Εἰς τὸν δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπομακρυνόμενον τῆς ὑπηρεσίας τακτικὸν ὑπάλληλον τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ὑπάλληλου παρέχονται ἐπὶ τρεῖς μῆνας πᾶσαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς διὰ τοὺς δημοσίους πολιτικούς ὑπάλληλους ἰσχύοντας ὅρους καὶ περιορισμούς.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιστημονικοὶ Διευθυνταὶ Θεραπευτηρίων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῶν Διευθυντῶν Θεραπευτηρίων τοῦ Ι.Κ.Α. ἐξομοιωμένων πρὸς τακτικούς ὑπάλληλους τοῦ Ἰδρύματος διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαίωματος συντάξεως.

Ἄρθρον 10.

Τακτικὴ εἰσφορὰ ἡσφαλισμένων.

Διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον συνταξιοδοτήσιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπιβάλλεται κράτησις ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ὅσο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τούτου, καταργουμένης πάσης ἄλλης εἰσφορᾶς αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 11.

Εἰδικὴ προστασίς συνταξιοδοτούμενων.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου συνταξιοδοτούμενοι καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν δικαιούνται ἐκ τοῦ Ι.Κ.Α. παροχῶν ἀσθενοείας καὶ μητρότητας ὑφ' οὗς ὄρους, προϋποθέσεις καὶ ἔκτασιν δικαιούνται τούτων καὶ οἱ συνταξιούχοι τοῦ Ι.Κ.Α.

2. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τῶν δακτυ-

λογράφων και βεβαιωτών μη εξελισσομένων εαθμολογικώς, εφαρμόζεται αναλόγως ή διάταξις του άρθρου 7 του άρθρου 9 του Α. Ν. 1854)1951.

Άρθρον 12.

1. Αι διατάξεις του παρόντος Νόμου έχουν εφαρμογήν και επί του τακτικού προσωπικού του Όργανισμου Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας, εξομοιούμενου τούτου προς το προσωπικόν του Ίδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Ο Όργανισμός Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας υποχρεούται εις την καταβολήν προς το Ι. Κ. Α. εργοδοτικής εισφοράς ίσης προς 8 οιο επί των τακτικών μηνιαίων αποδοχών του προσωπικού αυτού.

Η εισφορά αυτή ήτις δύναται ν' αχξομειούται δι' άποφάσεως του Υπουργού Εργασίας μετά γνώμη του Δ. Σ. του Ι. Κ. Α. δέον όπως αποδίδεται εις το Ι.Κ.Α. μετά της προβλεπομένης υπό του παρόντος εισφοράς του προσωπικού έντός 30 ημερών από της καταβολής των άποδοχών.

Άρθρον 13.

Συνταξιοδότησις ιατρών.

1. Διά Β. Διατάγματος προκαλουμένου υπό του Υπουργού Εργασίας μετά σύμφωνον γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., δύνανται νά υπαχθώσιν εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου και οι δικηγόροι ως και οι μηχανικοί άπόφοιτοι Ανωτάτων Σχολών. Επίσης δι' όμοίου Δ)τος δύνανται νά υπαχθώσιν εις τας διατάξεις του παρόντος και οι ύφ' οϊανδήποτε νομικήν σχέσηιν υπηρετούντες ιατροί και ιδοντίατροι του Ι.Κ.Α. μετά την έκδοσιν του υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του Ν. Δ. 2698)1953 προβλεπομένου Β. Διατάγματος και την κατά τας διατάξεις τούτου μονιμοποίησιν των.

2. Η ύφ' οϊανδήποτε νομικήν σχέσηιν διανυθείσα μέχρι της μονιμοποίησεως των υπηρεσία εν τω Ίδρύματι λογίζεται ως υπηρεσία τακτικού μόν υπαλλήλου εν τη έννοία της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του παρόντος, καθ' όσον απαιτείται διά την πλήρωσιν της προϋποθέσεως της παραγράφου 3 του αυτού άρθρου, κατά δέ τον υπολειπόμενον χρόνον αυτής ως προϋπηρεσία εν τω Ι.Κ.Α. έμπίπτουσα εις τή εδάφειον α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 του παρόντος εφαρμόζεται και προκειμένου περί συνταξιοδότησεως των περι ών τή παρὸν άρθρον ιατρών.

Άρθρον 14.

Μεταβατικαί διατάξεις.

1. Έγγαμοί ή έν χρεία μετ' άνηλικών τέκνων ή έν δικεΰξει μετ' άνηλικών τέκνων θήλεις υπάλληλοι έχουσαι συμπληρωμένην 15ετή συντάξιμον υπηρεσίαν ή συμπληρούσαι ταύτην μέχρι τέλους Ιουνίου 1956 δικαιούνται συντάξεως, έφ' όσον ήθελον άποχωρήσει της υπηρεσίας μέχρι της ως άνω χρονολογίας.

2. Οί κατά τας διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του Ν. Δ. 2698)1953 «περί διοικήσεως του Ι.Κ.Α. και μεταρρυθμίσεως της περί αυτού Νομοθεσίας» έξελθόντες της υπηρεσίας, δικαιούνται συντάξεως κατά τας διατάξεις του παρόντος Νόμου, προσαυξανόμενης της συνταξίμου υπηρεσίας αυτών άνευ έξαγοράς, κατά τον μέχρι συμπληρώσεως τών νομίμου όριου ηλικίας έξόδου εκ της υπηρεσίας, υπολειπόμενον χρόνον, λογιζόμενον ως χρόνον πραγματικής υπηρεσίας.

Τό σύνολον της συνταξίμου υπηρεσίας, έφ' ής θα άπονεμηθή σύνταξις εις τούς άνωτέρω, δέν δύναται νά είναι κτώτερον των 25 ετών.

3. Τακτικοί υπάλληλοι του Ίδρύματος άπολύμενοι της υπηρεσίας κατά τας διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του Ν. Δ. 2698)1953 άπολειστικώς διά λόγους υγείας, δικαιούνται συντάξεως, έφ' όσον συνεπλήρωσαν 15ετή συντάξιμον υπηρεσίαν παρὰ τω Ίδρύματι.

4. Προκειμένου περί προσώπων έξερχομένων εκ της παρὰ τω Ι.Κ.Α. υπηρεσίας των μέχρι 31.12.1960 διατηρούν τή δικαίωμα έπιλογής μεταξυ των υπό του παρόντος νόμου προ-

εβλεπομένων παροχών, και τών τοιούτων κατά τας ισχύουσας έκάστοτε διατάξεις περί παροχών ήσφαλισμένων του κλάδου συντάξεων της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α.

5. Δικαιούνται συντάξεως παρὰ του Ι.Κ.Α. κατά τας διατάξεις του παρόντος αι οικογένεια των συνεπεία άτυχήματος εκ βιαίου συμβάντος ή έν τη έκτελέσει των καθηκόντων των έντός των ίατρειών του Ι.Κ.Α. άποβιωσάντων ιατρών, έφ' όσον είχαν συμπληρώσει παρ' αυτώ ύφ' οϊανδήποτε σχέσηιν πενταετή υπηρεσίαν.

Εις την περίπτωσην ταύτην ή σύνταξις της χήρας σύζυγου όρίζεται εις τή 6)10 της εις τον θανόντα λογιζομένης ως άπονεμητέας τοιαύτης, συνισταμένης εις τό σύνολον των μηνιαίων άποδοχών του, ως έλάμβανε κατά τον τελευταίον μήνα πρὸ του θανάτου του, συντρεχόντων δέ και τέκνων προστίθενται 1)10 δι' έκαστον τούτων, μέχρι συμπληρώσεως των άποδοχών του θανόντος.

Ο θάνατος εκ βιαίου συμβάντος θεωρείται έξ έπισήμων έγγραφών της Αστυνομικής Αρχής.

6. Όμοίως δικαιούνται συντάξεως παρὰ του Ι.Κ.Α. κατά τας διατάξεις του παρόντος αι οικογένεια των από 1 Ιουλίου 1950 και έρξής άποβιωσάντων ιατρών έλεγκτών, έφ' όσον ούτοι παρείχον τας υπηρεσίας των εις τό Ι.Κ.Α. ύφ' οϊανδήποτε σχέσηιν και είχαν συμπληρώσει 7ετή παρ' αυτώ υπηρεσίαν.

Η συμφώνως προς τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου άπονεμηθησομένη σύνταξις δέν δύναται νά είναι μικρότερα της άντιστοιχούσης εις 25ετή συντάξιμον υπηρεσίαν.

Άρθρον 15.

Πάσα άναγκαία λεπτομέρεια διά την εφαρμογήν του παρόντος νόμου καθορίζεται διά Β. Διατάγματος προτάσει του Υπουργού Εργασίας.

Άρθρον 16.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του Κανονισμού Συνταξιοδοτήσεως του Προσωπικού του Ι.Κ.Α. (9 Σεπτεμβρίου 1952).

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τή 11 Μαρτίου 1955

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΝΔΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 21 Μαρτίου 1955

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περί όρισμού μεταξικτικής έδρας Ειρηνοδικείου.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντες ύφ' όψιν τας διατάξεις του άρθρου 6 του ύφ' αριθ. ΓΦΧΒ' Νόμου, ως ούτος άντικατεστάθη υπό του άρθρου μόνου του Νόμου ΓΧΕΒ', προτάσει του Ημετέρου επί της Δικαιοσύνης Υπουργού, άπερασίσαμεν και διατάσσομεν:

Τροποποιούντες τό από 18 Μαΐου 1951 (αριθ. 47978) Ημετέρον Διάταγμα, όρίζομεν όπως ο Ειρηνοδικής Κλείτορος —Μυλόποτος μεταβάλη την πρώτην Δευτέραν έκάστου μηνός, πλην των μηνών Δεκεμβρίου, Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου, εις την έδραν της Κοινότητας Θεοκρίστου προς έκδί-

κασιν τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ταύτης, ὡς καὶ τῶν πλησιοχώρων Κοινοτήτων Δρακοβουνίου καὶ Πουρναριᾶς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ἰανουαρίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

Περὶ ἰδρύσεως καὶ προαγωγῆς δημοτικῶν σχολείων εἰς τὸν Νομὸν Εὐβοίας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4397)1929 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 1461)1942 προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν μετὰ πρότασιν τοῦ ΠΥΣΣΕ τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 9)1954 πράξιν αὐτοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

1. Ἰδρύομεν 1) ξίον δημοτικῶν σχολείων εἰς τὸν Συνοικισμὸν Βατῶντος—Νέας Ἀρτάκης τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Χαλκίδος.

2. Προάγομεν τὸ 3) ξίον δημοτικῶν σχολείων Ὁκτωνιάς τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Καρυστίας εἰς 4) ξίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Μαρτίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΠ.
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

Περὶ προαγωγῆς δημοτικῶν σχολείων Νομοῦ Εὐβοίας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4397)1929 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 1461)1942 προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν μετὰ πρότασιν τοῦ ΠΥΣΣΕ τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 9)1954 πράξιν αὐτοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Προάγομεν εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Χαλκίδος τὰ κάτωθι δημοτικὰ σχολεῖα :

1) Τὸ 6ον 4) ξίον Χαλκίδος εἰς 5) ξίον. 2) τὸ 7ον 4) ξίον Χαλκίδος εἰς 5) ξίον. 3) τὸ 5ον 5) ξίον Χαλκίδος εἰς 6) ξίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Μαρτίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΠ.
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29.12.53 Β.Δ. ἀπαλλοτριώσεως πρὸς Ἴδρυσιν Μνημεῖου τοῦ Ἀεμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἀρθρὸν 2 τοῦ Α. Ν. 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29.4.1953 Β. Διατάγματος, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2032)4.12.1954 πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἀνακαλοῦμεν τὴν κηρυχθεῖσαν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29.12.53 Β. Δ. (Φ.Ε.Κ. 14)23.1.54 τεύχος Α') ἀπαλλοτριώσιν πρὸς Ἴδρυσιν Μνημεῖου τοῦ Ἀεμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐξαιρέσει τῆς ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α—Β—Γ—Δ—Α ἐκτάσ. ἐμβαδοῦ 6975 μ², ἐμφανομένης εἰς τὸ ἀπὸ 8.9.1951 διάγραμμα τοῦ Φ. Καλογεροπούλου, δι' ἣν διατηρεῖται ἡ ἀπαλλοτριώσις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14 Φεβρουαρίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΛΕΩΝ. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ

Γ. ΡΑΛΛΗΣ

(6)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐν Κουτσοχειρῷ — Λαρίσης διὰ Στρατιωτικᾶς ἀνάγκας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν : 1) τὸν Α.Ν. 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29.4.1953 Β. Δ)τος (Φ.Ε.Κ. 109)30.4.1953 Τ. Α'), 2) τὸν Νόμον ΓΣΙΣΤ)30—5)26.6.1907 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν κτιρίων κλπ.», καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2020)1954 πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέαν διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἥτοι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς 882 Α.Τ.Σ., ἐκτασιν χώρου συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 203.800 τετραγωνικῶν μέτρων ἐν Κουτσοχειρῷ — Λαρίσης, ὡς αὕτη εἰδικώτερον εἰκονίζεται εἰς τὸ ὑπὸ κλίμακα 1:1000 κτηματολογικὸν διάγραμμα τοῦ Λοχαγοῦ μηχανικοῦ Ἰωάννου Τσάκωνα ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 1 καὶ φέρεται εἰς τὸν ἀπὸ 3)7)54 κτηματολογικὸν πίνακα τοῦ ἴδιου μηχανικοῦ ὡς ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Κοινότητα Κουτσοχειρῷ—Λαρίσης καὶ τὸν Γρηγόριον Χατζηλαζάρου.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσις γίνεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Ταμείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14 Φεβρουαρίου 1955.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΛΕΩΝ. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΔΗΜ. ΒΟΥΡΑΟΥΜΠΑΣ

(7)

Περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως κτημάτων εν Καρτέρω — Ηρακλείου Κρήτης δια την εγκατάστασιν αποθηκῶν πυρομαχικῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὸν Α. Ν. 1731)1939 «περὶ αναγκαστικῶν απαλλοτριώσεων» ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29.4.1953 Β. Δ)τος (Φ.Ε.Κ. 109)30.4.1953 Τ. Α'), 2) τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. ΓΣΙΣΤ)30—5)12.6.1907 «περὶ αναγκαστ. απαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν κτιρίων κλπ.», καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2019)1954 πράξιν τοῦ Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν :

Κηρύσσομεν αναγκαστικῶς απαλλοτριωτέαν διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἥτοι διὰ τὴν εγκατάστασιν αποθηκῶν πυρομαχικῶν ἐκτάσιν κτημάτων συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 15117 τετραγωνικῶν μέτρων περίπου, ἐν Καρτέρῳ—Ηρακλείου Κρήτης, ὡς αὕτη εἰδικώτερον εἰκονίζεται εἰς τὸ ὑπὸ κλίμακα 1:1000 ἀπὸ 16) 10)1953 κτηματολογικὸν διάγραμμα τοῦ μηχανικοῦ Ἵπολοχαγοῦ Ἰωάννου Νάξου τεθεωρημένον ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ 44ου Σ. Π. ὑπὸ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Α., ἐφ' ἧς ἀξιοῦσι δικαιώματα κυριότητος οἱ 1) Χαρίκλεια Κοκκίνου, 2) Γεώργιος Ζαχαράκης, 3) Σοφία καὶ Φώτιος Κανακάκης, 4) Νικόλαος Βασιλάκης, 5) Σοφία καὶ Φώτιος Κανακάκης, 6) Ἐλευθέριος Ἀνδρουλάκης, 7) Ἰωάννης Ρωμάνάκης, 8) Ἰωάννης Γκουβανάκης καὶ 9) Νικόλαος Τζανάκης, ἀναγραφόμενοι εἰς τὸν κτηματολογικὸν πίνακα.

Ἡ ὡς ἄνω απαλλοτριώσις γίνεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἵπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1955.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦ'ΡΓΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΦ'ΡΓΟΣ
ΛΕΩΝ. ΔΕΡΤΙΑΗΣ ΔΗΜ. ΒΟΥΡΑΟΥΜΠΑΣ

(8)

Περί αναγκαστικῆς απαλλοτριώσεως ἀκινήτου πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν ἐν Ἀγίᾳ Γαλήνῃ Κρήτης.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει : 1) Τὸν Α. Ν. 1731)1939 «περὶ αναγκαστικῶν απαλλοτριώσεων» ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29)4)1953 Β. Δ)τος (Φ.Ε.Κ. 109)30.4.1953 τ. Α'), 2) τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΣΙΣΤ')1907 «περὶ αναγκαστικῶν απαλλοτριώσεων ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωματικῶν ἐν γένει ἔργων», 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 1541)5.10.54 πράξιν τοῦ Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἵπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν :

Κηρύσσομεν αναγκαστικῶς απαλλοτριωτέα, διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἥτοι πρὸς εγκατάστασιν ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν κειμένων εἰς θέσιν Πηρόκαμπος ἐν Ἀγίᾳ Γαλήνῃ Κρήτης, ἀκίνητα συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 403,940 τ.μ., ὡς ταῦτα εἰδικώτερον ἐμφαίνονται εἰς τὸ ἀπὸ 30)9)53 διάγραμμα τοῦ μηχανι-

κοῦ Νικόλ. Μαρχηλάκη ὑπὸ κλίμακα 1:1000 καὶ ὑπὸ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Α.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων ἀξιοῦσι δικαιώματα κυριότητος τὸ Ἐφεδρικὸν Ταμεῖον Νομοῦ Ρεθύμνης κλπ. ἐμφαινόμενοι εἰς τὸν οἰκείον κτηματολογικὸν πίνακα.

Ἡ ὡς ἄνω απαλλοτριώσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ δαπάναις αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἵπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1955.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦ'ΡΓΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΦ'ΡΓΟΣ
ΛΕΩΝ. ΔΕΡΤΙΑΗΣ ΔΗΜ. ΒΟΥΡΑΟΥΜΠΑΣ

(9)

Περί μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 9216)1-4-43 ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Συγκοινωνίας ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν νέων γραμμῶν ἐν τῷ Σιδηροδρ. Σταθμῷ Κολινδρού τῶν Σ.Ε.Κ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Νόμου 1731) 39 «περὶ αναγκαστικῶν απαλλοτριώσεων», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2037)4-12-1954 πράξιν τοῦ Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων Ἵπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἀνακαλοῦμεν τὴν κηρυχθείσαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 9216)1-4-43 ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπαλλοτριώσιν διὰ τὴν κατασκευὴν νέων γραμμῶν ἐν τῷ Σιδηροδρομικῷ Σταθμῷ Κολινδρού τῶν Σ.Ε.Κ. ὡς πρὸς ἐκτάσιν 840 τ.μ. ἐμφαινομένην ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 46)318, 40) 430, 25)430 καὶ 46)318 ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3211)25-8-54 κτηματολογικῷ διαγράμματι τῶν Σ.Ε.Κ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἵπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δ)τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1955.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦ'ΡΓΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΛΕΩΝ. ΔΕΡΤΙΑΗΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

(10)

Περί μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 9214)1.4.43 (Φ.Ε.Κ. 76)29.5.43 τ. Β') ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπαλλοτριώσεως πρὸς κατασκευὴν νέων γραμμῶν ἐν τῷ Σιδηροδρομικῷ Σταθμῷ Λεπτοκαρυῆς τῶν Σ.Ε.Κ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει : 1) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Νόμου 1731) 1939 «περὶ αναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29)4)1953 Β. Διατάγματος, 2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2036)4.12.1954 πράξιν τοῦ Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων Ἵπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν :

Ανακαλούμεν την κηρυχθείσαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 9214)1.4.43 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπαλλοτριώσιν διὰ τὴν κατασκευὴν νέων γραμμῶν ἐν τῷ Σιδηροδρομικῷ Σταθμῷ Λεπτοκαρυᾶς τῶν Σ.Ε.Κ., ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 1735α κτηματολογικὸν πῖνακα καὶ διάγραμμα τῶν Σ.Ε.Κ. σημειούμενα ἐν τῷ ἐρυθρῶν γραμμῶν συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 2.733,5 μ².

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 18 Φεβρουαρίου 1955.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΗΡΕΣΕΩΝ
ΛΕΩΝ. ΔΕΡΤΙΑΝΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἜΡΓΩΝ
Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

(11)

Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 205622)224)24.2.48 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἀπαλλοτριώσεως δι' ἀνοικοδόμησιν εἰς Μαγαρικάριον Κρήτης.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) τὸν Α. Ν. 1731)39 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29.4.1953 Β. Διατάγματος, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2035)4.12.1954 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ανακαλούμεν τὴν κηρυχθείσαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 205622)224)24.2.1948 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἀπαλλοτριώσιν, δι' ἀνοικοδόμησιν εἰς Μαγαρικάριον Κρήτης, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α—Β—Γ—Δ—Ε—Ζ—Η—Θ—Ι—Κ—Λ—Μ—Ν—Ξ—Ο—Π—Ρ—Σ—Τ—Υ—Φ—Χ—Ψ—Ω—Ω'—Α χώρου ἐμφαινόμενου εἰς τὸ ἀπὸ 22.4.1954 ἀντίγραφον τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος διὰ τὸ ὁποῖον διατηρεῖται ἡ ἀπαλλοτριώσις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14 Φεβρουαρίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΗΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΦΗΡΕΣΕΩΝ
ΛΕΩΝ. ΔΕΡΤΙΑΝΣ **Κ. ΓΙΑΒΑΣΟΓΛΟΥ**

(12)

Περὶ ἀνακλήσεως τῆς κηρυχθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 239127)1883)29.11.1948 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἀπαλλοτριώσεως δι' ἀνοικοδόμησιν εἰς Τρίκαλα.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Νόμου 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29)4)53 Β. Διατάγματος, 2) τὴν

ὑπ' ἀριθ. 2049)4.12.1954 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ανακαλούμεν τὴν κηρυχθείσαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 239127)1883)29.11.1948 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἀπαλλοτριώσιν ἐκτάσεως συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 5.265 μ² διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν εἰς Τρίκαλα, ἐμφαινόμενης εἰς τὸ ἀπὸ 4)10)1948 σχετικὸν διάγραμμα ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Α.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14 Φεβρουαρίου 1955.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΗΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΦΗΡΕΣΕΩΝ
ΛΕΩΝ. ΔΕΡΤΙΑΝΣ **Κ. ΓΙΑΒΑΣΟΓΛΟΥ**

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
(13)

Πρᾶξις ὑπ' ἀριθ. 189, τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1955.

Περὶ ἐγκρίσεως ἀγορᾶς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀκινήτου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Χανίοις πρὸς στέγασιν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν : α) τὰς παραγράφους 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2988)1954 Ν. Δ. «περὶ ἀγορᾶς ἀκινήτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν» ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, β) σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζει :

Ἐγκρίνει ὅπως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν ἀγορὰν παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐν Χανίοις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χάληδων ἀριθ. 102 ἀκινήτου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεων πρὸς στέγασιν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἀντὶ τιμήματος καθοριζομένου κατόπιν διαπραγματεύσεων ἀπὸ δραχμ. τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) μέχρις ἑπτακοσίων ὀγδοήκοντα χιλιάδων (780.000) καθοριζομένου ἅμα διὰ τῶν αὐτῶν διαπραγματεύσεων καὶ τοῦ τρόπου καταβολῆς τοῦ καθοριζομένου τιμήματος.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 189 παρούσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Φεβρουαρίου 1955

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
ΜΕΝ. ΜΠΑΚΑΤΣΟΥΛΑΣ

(14)

Πράξις υπ' αριθ. 467, τῆς 11ης Μαρτίου 1955.

Περὶ ἀναστολῆς ἐφαρμογῆς τῆς υπ' αριθ. 291)8.2.1955
Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

ΤΟ ὙΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν υπ' ὄψιν : 1) τὸ Ν. Δ. 3089)1954 (Φ.Ε.Κ. 249)
11.10.54 τεύχος Α') «περὶ κυρώσεως τῶν υπ' αριθ. 1021
τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1953, 1037)12.10.53 καὶ 1146)20.
12.1953 Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμπληρώ-
σεως τούτων, καθορισμοῦ ἐργασίας ἀρτεργατῶν καὶ ἀύθεν-
τικῆς ἐρμηνείας τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. Δ.
2528)1953».

2) Τὸν Νόμον 2112)1920 «περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγε-
λίης συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τὸ Β.
Δ. τῆς 16)18 Ἰουλίου 1920 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ν. 2112)
1920 καὶ ἐπὶ τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ ὑπηρετῶν.

3) Τὴν υπ' αριθ. 291)55 Πράξιν του.

4) Τὰς ἐμφανιζομένας δυσχερείας ἀπασχολήσεως εἰς τὸν
κλάδον τῶν ἀρτεργατῶν ὡς καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

5) Σχετικὴν κοινὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας
καὶ Ἐμπορίου, ἀποφασίζει :

Ἀναστέλλει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς υπ' αριθ. 291 ἀπὸ 8.2.55
ἰδίως αὐτοῦ πράξεως μέχρις ἐκδόσεως νεωτέρας.

Ἡ παρῶσα, ἥς ἡ ἰσχὺς ἀρχεταὶ ἀπὸ σήμερον, δημοσιευθήτω
διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν υπ' αριθ. 467 πράξιν του, κυρω-
θησομένην διὰ Νόμου, μερίμνη τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ
Ἐργασίας.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1955

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

ΜΕΝ. ΜΠΑΚΑΤΣΟΥΛΑΣ